

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Petersen): Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, har man haft en Drøftelse med Ministeren om de Spørgsmaal, de forskellige Ordførere rejste ved første Behandling, og som i alt væsentligt drejede sig om Lovens Praktisering. Udvalget er enigt om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med det Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren, saaledes at der i Lovens § 3, 2den Linie, efter „Laan“ indføjes Ordene: „eller Tilskud“. § 3 er den Paragraf, som omhandler Honorar til Udvalgene, saaledes at Ændringsforslaget kommer til at betyde, at det samme Honorar gives til Udvalgene ved Tilskudssager som ved Laanesager.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale dette Ændringsforslag og ved Lovforslagets endelige Behandling anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Som det fremgaar af Betænkningen, og som det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelse, har Udvalget baade tiltraadt det Ændringsforslag, jeg har stillet, og Lovforslaget som Helhed. For denne Tiltræden vil jeg gerne bringe min Tak.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget
vedtoges uden Afstemning.

§ 4
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 393).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg har den Ære til det høje Tings velvillige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

Loven af 7. Maj 1937, der traadte i Kraft den 1. Oktober samme Aar og oprindelig kun var gældende indtil 1. April 1940, blev ved Lov Nr. 138 af 30. Marts 1940 forlænget et Aar, indtil 1. April i Aar. Loven om Forbud mod Overarbejde har nu været gældende i 3½ Aar. Under de nuværende Forhold, hvor Bestræbelserne gaar i Retning af at fordele selv det normale Arbejde paa saa mange Hænder som muligt — jeg henviser her til Arbejdsfordelingsloven, som jeg i Gaar foreslog forlænget til 1. April 1942 —, synes det selvfølgelig, at der ikke kan være Spørgsmaal om at skride til Ophævelse af denne Foranstaltning, der tilsigter en Begrænsning af Arbejdsløsheden gennem Afskaffelse eller i hvert Fald efterfølgende Afspadsering af Overarbejde. Forholdet er ogsaa det, at der paa næsten alle Omraader af Betydning er tilvejebragt et smidigt og stadig mere udbygget overenskomstmæssigt Grundlag for Overarbejdslovens Gennemførelse, og ved alle disse Overenskomster er der taget fornødent Hensyn til de forskellige Fags og Industriers særlige Forhold, saaledes at Loven ikke kan siges at medføre væsentlige Ulemper for Erhvervslivet.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag, som er vedtaget enstemmigt og uden Ændringer i det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling.

Leonhard Hansen: Som et Led i den Lovgivning, der gaar ud paa at skaffe Beskæftigelse til saa mange som vel muligt, er det rimeligt, at Loven om Forbud mod Overarbejde forlænges, saaledes som det er foreslaaet, i et Aar. Loven har ikke lagt Hindringer i Vejen for Arbejdes Udførelse, det absolut nødvendige Overarbejde er blevet udført, og ved efterfølgende Af-